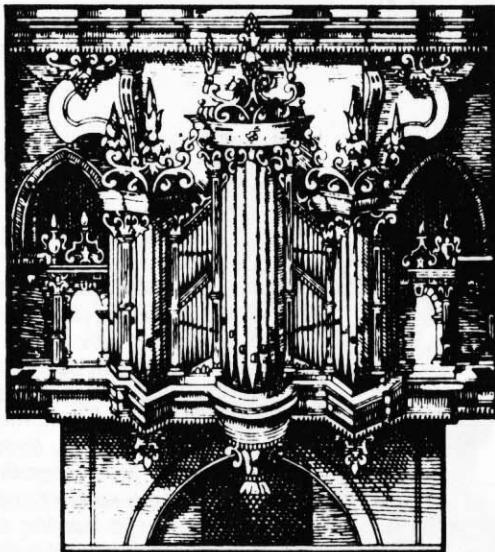


Η ΚΛΑΙΟΥΣΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ

Ποιό άλλο παράπονο
Απαρνιέται όριστικά τόν ούρανό
Κι άφοσιώνεται έτσι τρυφερά
Στίς τυφλές ρίζες του στό χώμα;

ΕΜΒΟΛΗ

Μιά καρδιά ύπάκουη
Σχεδόν ταπεινή
Σάν τήν δική μου
Μπορεί νά μ' άπαρνηθεϊ ξαφνικά.
Κερδίζοντας έτσι μία άνάπαυση
Πού έπίμονα τής άρνούμαι.



ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ ΟΧΙ ΤΟΣΟ ΑΣΗΜΑΝΤΕΣ

Παράξενη ή άπώλεια του βάρους
Μές στον ύπνο.
Μου θυμίζει τήν μοίρα τών έποχών,
Τήν λύπη τους ιδίως εκείνη
Όταν φεύγουν
Ξέροντας πώς θά ξαναγυρίσουν.

ΑΜΦΙΘΥΜΟΣ ΦΟΒΟΣ

Βυθός και θάλασσα.
Μέ τρομάζει ή ιδέα
Μιάς τόσο τυφλής
Αδιάκοτης έπαφής.

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

Λειψη ζωή
Πού μεταμορφώνεται
Άρειά και ποϋ
Σέ πιό λειψη ποίηση.